

Málta - szakmai gyakorlat beszámoló

Tóth Enikő vagyok a Keleti Károly Gazdasági Kar, gazdálkodási és menedzsment szakos hallgatója. A harmadik évem után döntöttem úgy, hogy 2019 nyarán utazom ki Máltára az egyik barátnőmmel. Kérésünknek megfelelően ugyanabban az apartmanban szállásoltak el, Qormi városában. A **munkahely**ünk azonos városban, Marsaban volt, de nem ugyanaz a cég fogadott minket. Én a V.J.Salomone Consumer Lines Limited nevű céghez kerültem, azon belül is, az értékesítési osztályra. Nagyon kedvesek voltak a munkatársaim és aminek kifejezetten örültem, hogy sokszor vittek úgymond terepre. A cég, hogy bemutassa termékeit részt vett egy mindenévben megrendezésre kerülő trade fair-en, másnéven vásáron. Máskor pedig egy értékesítői útra vittek magukkal, hogy megmutassák mi hogy működik. Ami kevésbé tetszett, az az volt, hogy ha én nem voltam érdekelt a dologban, akkor inkább máltaiul beszéltek, ami elég kevert nyelv, igaz, hogy van benne angol is, de így kevésbé volt érthető amiről beszéltek. A munkaidőm hétfőtől csütörtökig 8 órától 17 óráig tartott, péntekenként pedig reggel 8-tól délután 3-ig, beleértve az egy órás ebédidőt is. A legtöbb munkahelyen augusztusban tartanak egy egyhetes szünetet, persze, az én munkahelyem kivétel volt, viszont annyi segítség volt, hogy augusztusban minden nap - igaz, fél 8-ra kellett menni, - de a 17 óra helyett csak 15 óráig kellett dolgoznunk. Visszatérve az ebédidőre még annyit, hogy a cégeknél nincsennek menzák, így az étkezések terén magadról kell gondoskodnod. Elképzelhető, hogy nem leszel egyedül, mint gyakornok az adott cégnél, én viszont pont az ellenkezőjét mondhatom el, mert ezen a munkahelyen én voltam az első Erasmus program által felvett gyakornok. Amit még fontos megemlítenem, hogy fizetés igazából nem jár a munkáért, de nem egy példát tudnék mondani, ahol a gyakornok a mobilitás végén kapott egy kis jutalmat az őt fogadó cégtől.

Közlekedés: A máltai közlekedés nem a legjobb, hiszen csak buszok vannak, amelyeket le kell inteni, ezért gyakran járhat úgy az ember, hogy az orra előtt megy el a busz. Ezen kívül, meg lehet fagyni a buszokon a sok ember ellenére is és a rendszertelenséggel is vannak gondok. Viszont, hogy jó dolgot is említsek, ha valaki megigényli a Tallinja kártyát, (amit időben kell, ugyanis több hét mire elkészül) nem kell mindig az aprópénzzel bajlódnia, a kártyát csak oda kell érinteni a buszon lévő kártyaleolvasóhoz, sőt így még olcsóbb is a közlekedés. Viszont, amit elfelejtenek megemlíteni, hogy a tallinja kártya nem érvényes éjszakai buszokra, így ha egyszer használod éjszaka, akkor már nem is lesz érvényes egy teljes hónapig. Ezen kívül, ha éppen nincs kártyád, nyáron 2 euróért vehetsz jegyet, ami 2 óráig érvényes, így ha át kell szállnod, nem kell megvenni még egyszer. Ha több hónapon keresztül tartózkodsz Máltán, érdemes inkább havi bérletet venned, de ezt a fajta bérletet, ami 26 euróba kerül, csak személyesen tudod megvenni, például Vallettában. Személy szerint sokszor úgy döntöttem, inkább sétálok, mert fele annyi időbe telt hazaérnem a munkahelyről, mint busszal. Amire érdemes még figyelni, az a transfer, ugyanis mi fejenként 40 eurót fizettünk, amely tartalmazta az oda-vissza transzert az érkezéskor és a hazautazáskor, de ugyanez a távolság taxival körülbelül 12 euró lett volna.

Szállás: Ahogyan a munkahelyet is, úgy a szállásunkat is az Easy Job Bridge nevű közvetítő iroda szervezte. A szállásunk elég nagy és tágas apartman, 3 kétágyas szobával, minden helységben klímával, viszonylag jól felszerelt szállás volt, közel a buszmegállóhoz. A közelünkben 2 Lidl is volt, ahol viszonylag elfogadhatóak voltak az árak. A barátnőmmel mi

érkeztünk elsőnek, de hamar csatlakozott hozzánk egy francia középkorú férfi, majd egy hét múlva, 2 korunkbeli lány, mint kiderült a mi egyetmünkről érkeztek, csak egy másik karról. Majd a tartózkodásunk végén jött még egy francia lány is. Éreztük ugyan, hogy nem leszünk egyedül 3,5 hónapon keresztül ebben a nagy apartmanban, de az elszomorító az volt, hogy nem tudott szólni a közvetítői cég hogy ki(k) és mikor jön(nek). A szállással kapcsolatban, az volt a legrosszabb, hogy a legközelebbi strand Vallettában volt, így az az elképzelésem, hogy esténként futni fogok a tengerparton nem igazán jött össze. A szállásunkon két szobában sem lehetett bezárni az erkély ajtókat, és egy alkalommal hétvégén kifogyott a tűzhelyből a gáz, így várnunk kellett 4 napot mire kicserélték a palackot. A tartózkodásunk utolsó egy hetére jött a meglepő email, hogy át kell költöznünk a velünk szemben lévő lakásba, ami ugyanabban az épületben volt, viszont így sem nyugtatott meg minket, ugyanis rengeteg holmink volt, amit át kellett pakolni. Kérdeztük, hogy erre miért van szükség, de csak annyit kaptunk válaszként, hogy az iroda nem bérelheti ki többet az adott apartmant, viszont a következő héten már hallottuk is az új lakókat, így feltételeztük nem teljesen mondtak igazat nekünk, de ezzel nem tudtunk mit csinálni. Szerencsére, az új lakótársakkal jól kijöttünk és legalább velünk egykorúak voltak, így együtt tudtuk tölteni a maradék egy hetet.

Amit még megemlítenék az a csapvíz, Máltán szűrt csapvizet isznak az emberek, ami nem a legjobb minőségű. Igazából, minden mást meg lehet találni a boltokban kivéve a tejfölt és a túrót. A **vásárlást** általában a Lidl-ben oldottuk meg, de egyszer-kétszer előfordult, hogy a Sparban, vagy a Paviban szereztük be a szükséges dolgokat. Az árak változóak voltak, az egyik termék a lidlben volt olcsóbb, míg egy másik termék pedig a sparban, vagy épp a paviban.

Máltán sok különböző ingyenes **programon** lehet részt venni. Szerveznek koncerteket, fesztiválokat és Vallettai napokat is. Az egyik kedvencem egy fesztivál volt, amely a Ta' Qali nemzeti parkban került megrendezésre. Ez a park, az egyik legnagyobb zöldterület Máltán, annak ellenére, hogy ott nem igazán a zöld az uralkodó szín. Amit kicsit sajnálok, az az, hogy mi későn tudtuk meg, hogy minden héten szerveznek egy ilyen találkozót, ugyan nemcsak az erasmusos diákok számára, de akkor is jó lehetőség lett volna ismerkedni és fejleszteni nyelvtudásunkat.

Az **időjárást** illetően, mindig nagyon meleg és párás az idő odakint, de pár nap vagy hét után megszokja az ember. Ha szeles az idő, érdemes jobban odafigyelni, ugyanis könnyebben találkozhatunk medúzákkal. Viszont az idő nem mondható esősnek, leginkább csak arra az egy hétre volt jellemző, amikor beköszöntött a szeptember.

Bárhova is készül az ember, érdemes megigényelni az Erasmus (ESN) kártyát, amivel sokkal olcsóbban tudod megvenni a repjegyeket, de csak akkor, ha Ryanaires szolgáltatást veszel igénybe és ha szeptember és június között utazol. Ezzel megspórolhatod a 20kg-os bőrönd árát és még kapsz 15% kedvezményt az árból. De vigyázni kell, mert ebben az esetben nem tartalmazza a kosár a 10kg-os bőröndöt.

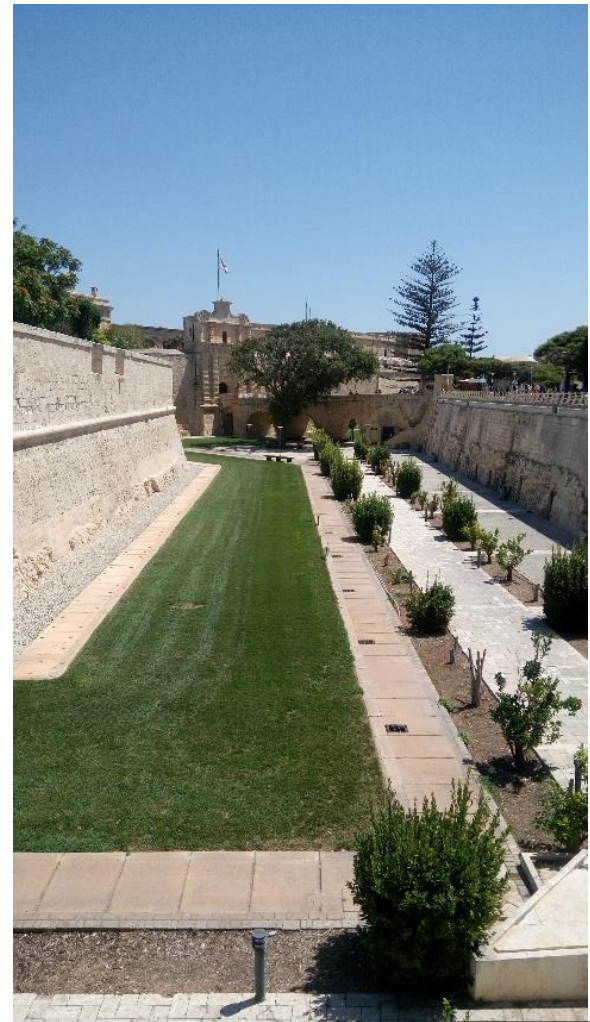
Összefoglalva, a meleget, az örült autósokat és az utcára kihajított szemetes zacskókat nehezen ugyan, de meg lehet szokni. Azonban a szép táj, a munkautáni csobbanások, illetve a hétvégi túrák mindent kárpótolnak. A kisebb nehézségek ellenére is megéri, sok mindenben lehet fejlődni egy ilyen utazás során, ráadásul rengeteg élménnyel gazdagodhatsz. Aki csak teheti, ne gondolkodjon. ;)

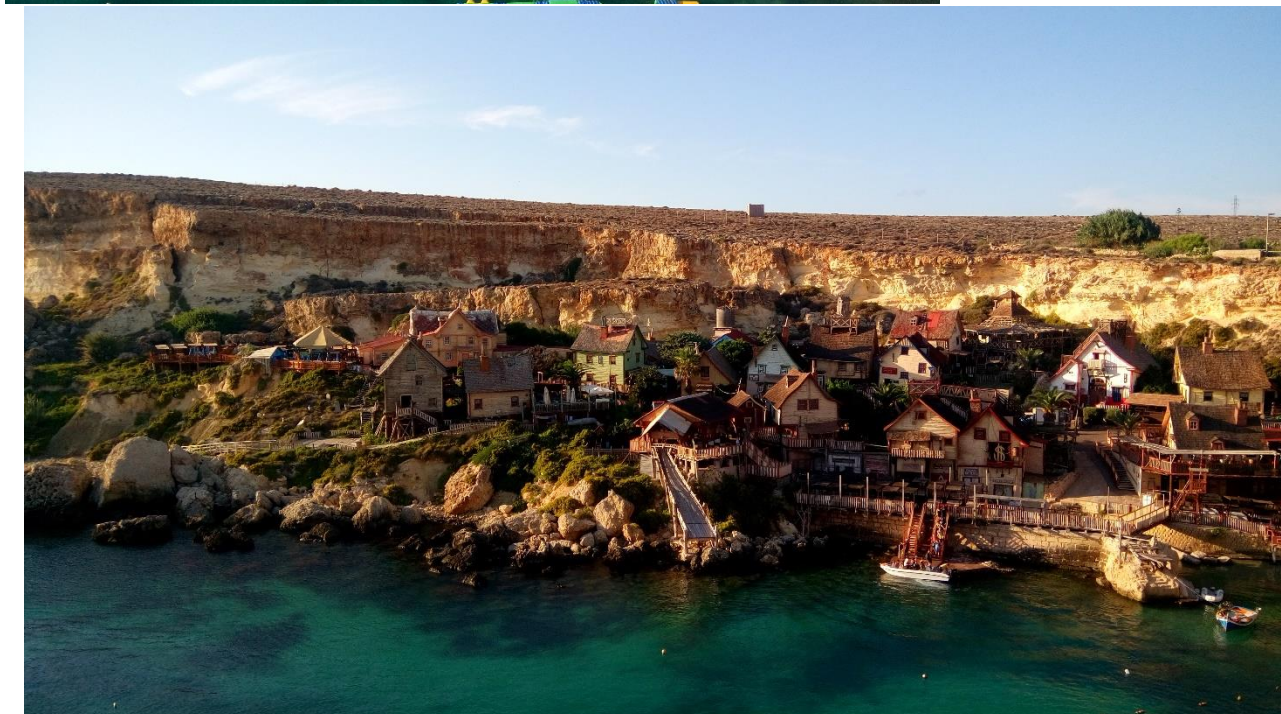
Valletta

Valletta

Mdina

Popeye Village

Blue Grotto

Dingli Cliffs

St. Peter's Pool

Ghajn Tuffieha Bay

Comino

Gozo

